

BETÆNKNING

Afgivet af Familie- og Sundhedsudvalget

vedrørende

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges, at tage initiativ til, at fastsætte minimumsalderen for plejeforældre og aflastningsfamilier, som ikke er i familie med barnet, til 25 år.

(Fremsat af medlem af Inatsisartut Astrid Fleischer Rex, Demokraterne)

Afgivet til forslagens 2. behandling

Familie- og Sundhedsudvalget har under behandlingen senest bestået af:

Inatsisartutmedlem Olga P. Berthelsen, Inuit Ataqatigiit, formand

Inatsisartutmedlem Debora Kleist, Inuit Ataqatigiit, næstformand

Inatsisartutmedlem Isak Hammond, Inuit Ataqatigiit

Inatsisartutmedlem Justus Hansen, Demokraterne

Inatsisartutmedlem Knud Kristiansen, Atassut

Inatsisartutmedlem Ruth Heilmann, Siumut

Inatsisartutmedlem Malik Berthelsen, Siumut

Den 19. oktober 2011 under EM2011 blev dette forslag efter 1. behandlingen henvist til nærmere behandling i Familie- og Sundhedsudvalget.

Forslagets indhold og formål

Forslagsstiller ønsker med dette beslutningsforslag at få tilslutning til, at Naalakkersuisut skal fremsætte et ændringsforslag til landstingsforordningen om hjælp til børn og unge, således at der fastsættes et krav om en minimumsalder på 25 år, førend man kan blive godkendt som plejeforældre eller aflastningsfamilie, medmindre der er tale om en familie- eller en slægtsanbringelse.

1. behandling af forslaget i Inatsisartut

Ved 1. behandlingen af forslaget var der ikke enighed om forslaget.

Naalakkersuisut støttede principielt set forslaget, men fremhævede samtidig, at alder, ansvarlighed og modenhed ikke altid hænger sammen.

Inuit Ataqatigiit støttede også grundideen i forslaget og fremførte at det er vigtigt at sikre, at pleje- og aflastningsfamilier er modne og velfungerende.

Siumut kunne ikke støtte forslaget i dets nuværende form. Siumut fandt, at det er fornødent, at plejeforældrenes modenhed og ansvarsparathed vurderes i kommunen, og at disse forhold hos plejeforældrene er det primære fremfor en fast aldersgrænse.

Demokraterne kunne støtte forslaget om, at der blev indført en minimums aldersgrænse for plejeforældre på 25 år, således at plejeforældre udover modenhed og ansvar også har en vis livserfaring.

Atassut fandt, at den primære kvalitet for en plejefamilie skal være, om familiens livssituation gør den egnet til at kunne varetage opgaven. Atassut fandt ikke, at et alderskrav skal udelukke en plejefamilie, der i øvrigt er velegnet til opgaven som plejeforældre.

På denne baggrund og med henvisning til debatten under 1. behandlingen kunne behandlingen af forslaget indledes i Familie- og Sundhedsudvalget.

Udvalgets behandling af forslaget

Gældende regler på området

Udvalget har som et led i behandlingen af forslaget gennemgået gældende regler på området.

Den overordnede regulering, der blev fastsat af den lovgivende forsamling tilbage i foråret 2003, fremgår af landstingsforordning nr. 1 af 15. april 2003 om hjælp til børn og unge med senere ændringer. I landstingsforordningen bemyndigede Landstinget (Inatsisartut) Landsstyret (Naalakkersuisut) til at fastsætte nærmere bestemmelser om godkendelse af plejefamilier. Naalakkersuisut har fastsat nærmere bestemmelser i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 32 af 14. december 2006 om hjælp til børn og unge.

De lovgivningsmæssige krav til almindelige plejefamilier findes i § 17 i nævnte landstingsforordning om børn og unge. Heraf fremgår, at der for det første foreligger en

Plejetilladelse – For at familien kan blive plejefamilie skal familien have en plejetilladelse. Plejetilladelsen skal være skriftlig. Plejetilladelsen afgives af plejefamiliens hjemkommune.

Det bemærkes, at der gælder særlige regler for professionelle plejefamilier og privat arrangeret familiepleje. Bestemmelserne om en skriftlig plejetilladelse gælder imidlertid ifølge de særlige bemærkninger til loven også ved anbringelse ved professionelle plejefamilier og ved privat arrangeret familiepleje. Ved en anbringelse hos privat arrangeret plejefamilie er en plejetilladelse alene påkrævet, såfremt plejeforholdet varer mere end 3 måneder.

Plejetilladelsen skal afgives for hvert enkelt barn, der skal opholde sig hos plejefamilien.

Udvalget har derudover gennemgået hvilke lovgivningsmæssige forudsætninger, der skal være til stede, førend en plejetilladelse kan gives.

1) Udskrift fra kriminalregisteret.

Den der ansøger om en plejetilladelse, herunder ansøgers ægtefælle eller samlever, skal forevise udskrift fra kriminalregisteret. Det er ikke nærmere bestemt i selve lovteksten i landstingsforordningen, hvilke forhold fra kriminalregisteret, der kan diskvalificere en plejefamilie fra at få en plejetilladelse.

I de særlige bemærkninger til landstingsforordningen fremgår det imidlertid, at det er kommunen, der konkret skal foretage en individuel vurdering af ansøger på baggrund af oplysninger fra kriminalregisteret. Det fremhæves dog i bemærkningerne, at personer med domme for vold, seksuelt misbrug og andre relevante forhold, ikke i almindelighed bør gives en plejetilladelse.

Udvalget må forstå dette således, at en plejetilladelse trods dom for vold eller seksuelt overgreb efter et konkret skøn ikke anses udelukket.

I bemærkningerne til bestemmelsen vedrørende krav om udskrift fra kriminalregisteret anføres følgende i de særlige bemærkninger:

"Hvis det viser sig, at den der søger plejetilladelsen eller dennes ægtefælle/samlever ikke har en ren "straffeattest", skal kommunen foretage en individuel vurdering af, om der kan gives plejetilladelse. Hvis det af "straffeattesten" fremgår, at ansøgeren har udøvet vold mod personer eller fremsat trusler om vold mod personer, seksuelt misbrug el.lign. relevante forhold, bør der i almindelighed ikke gives plejetilladelse.

Er der derimod tale om andre forhold, som ikke gør vedkommende uegnet til at have med børn og unge at gøre, skal der udarbejdes et notat til sagen om de overvejelser, kommunen har gjort sig, inden der gives plejetilladelse."

Det daværende Landsting bemyndigede i landstingsforordningen om børn og unge Landsstyret til at fastsætte nærmere bestemmelser om godkendelse af plejefamilier, hvilket er udmøntet i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 32 af 14. december 2006 om hjælp til børn og unge, hvor der i kapitel 4 findes nærmere bestemmelser omkring godkendelse af plejefamilier. Det følger af § 13, stk. 4 i den nævnte bekendtgørelse, at der ikke sker godkendelse, hvis nogen i plejefamilien er dømt for personfarlig kriminalitet.

Er nogen i plejefamilien dømt for andre former for kriminalitet, skal der i henhold til samme bekendtgørelses § 13, stk. 5 være forløbet mindst 5 år fra dommen, inden familien kan godkendes som plejefamilie.

Udvalget må konstatere, at bestemmelserne i §§ 13, stk. 4 og 13, stk. 5 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 32 af 14. december 2006 om hjælp til børn og unge ikke har hjemmel i gældende landstingsforordning om hjælp til børn og unge.

Bestemmelsen i Landstingsforordningen kræver alene en udskrift fra kriminalregisteret for ansøger samt dennes eventuelle ægtefælle eller samlever. Bekendtgørelsens § 13, stk. 4 udvider dette til at gælde samtlige personer i plejefamilien.

Dernæst fastsætter bekendtgørelsen i § 13, stk. 4, 2. punktum, at der ikke kan ske godkendelse, såfremt nogen i plejefamilien er dømt for personfarlig kriminalitet. Dette er også en fravigelse af det i landstingsordningen fastsatte, hvor det overlades kommunen konkret at skønne, hvorvidt der kan udstedes en plejetilladelse. Heller ikke på dette punkt er bekendtgørelsen i overensstemmelse med det af lovgiver fastsatte, idet bekendtgørelsen uhjemlet indsnævrer de forhold, der kan diskvalificere en plejefamilie.

I bekendtgørelsens § 13, stk. 5 fastsættes, at *såfremt nogen i plejefamilien er dømt for andre former for kriminalitet, så skal der være forløbet mindst 5 år fra dommen, inden familien kan godkendes som plejefamilien.*

Bekendtgørelsens § 13, stk. 5 går også videre end fastsat i landstingsforordningen, hvilket mangler hjemmel.

Udvalget bemærker, at Lovudvalget ved skrivelse af 9. april 2008 gjorde den daværende Landsstyreformand opmærksom på forholdet, og anmodede om en tilbagemelding på, hvorvidt man ville bringe bekendtgørelsen i overensstemmelse med landstingsforordningen eller fremsætte forslag om ændring af landstingsforordningen.

Udvalget må konstatere, at der mere end 4 år efter den nævnte henvendelse fra Lovudvalget ikke er sket ændringer i de uhjemlede forhold.

Udvalget henstiller til at modtage en konkret redegørelse om de anførte hjemmelsproblemer, herunder en redegørelse for, hvorfor forholdet ikke ses løst.

2) De opdragelsesmæssige og sundhedsmæssige forhold hos plejefamilien

Det anføres i § 17, stk. 2, 2 punktum i landstingsforordningen om børn og unge, at *kommunalbestyrelsen vurderer om forholdene i plejefamiliens hjem er opdragelsesmæssigt og sundhedsmæssigt forsvarlige.*

Det fremgår ikke nærmere i landstingsforordningen eller i bemærkningerne til § 17, hvad der nærmere ligger i en vurdering af de opdragelses- og sundhedsmæssige forhold i plejefamiliens hjem.

Det gør der til gengæld i § 13, stk. 3 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 32 af 14. december 2006 om hjælp til børn og unge, idet det her fastsættes, at *samtlige medlemmer af plejefamilien skal fremlægge en ikke over 3 måneder gammel helbredserklæring. Der må ikke forefindes smitsomme sygdomme i hjemmet ved godkendelsen.*

Udvalget finder, at udformningen af bekendtgørelsen er kritisk set i forhold til det i forordningen fastsatte, omend forordningen ikke ses at være uddybende i dens regulering af disse forhold.

Udvalget skal **opfordre** til, at det ved en kommende revision overvejes, hvorledes der kan ske en tydeliggørelse af kravene til de sundhedsmæssige forhold og eventuelt andre forhold af relevant for en plejetilladelse.

Udvalget må efter en gennemgang af de gældende regler om betingelserne for at kunne godkendes som plejefamilie konstatere, at der ikke stilles minimumsalder som forudsætning for en godkendelse, samt at der ikke stilles yderligere krav end de nævnte.

Undersøgelse af plejefamilieområdet

Allerede under 1. behandlingen af forslaget annoncerede Medlemmet af Naalakkersuisut for Familie, Kultur, Kirke og Ligestilling i svarnotatet, at der ville blive igangsat en tilbundsående undersøgelse af plejefamilieområdet. Dette med henblik på en nærmere vurdering af lovgivningen samt behovet for at stramme op på de eksisterende krav for at blive godkendt som plejefamilie.

I en erkendelse af, at den offentlige viden om plejefamilieområdet er begrænset, indstillede Familie- og Sundhedsudvalget allerede under EM 2011, at det videre arbejde med forslaget skulle afvente plejefamilieundersøgelsen fra Medlemmet af Naalakkersuisut Familie, Kultur, Kirke og Ligestilling.

Den 20. juni 2012 blev plejefamilieundersøgelsen offentliggjort og særskilt præsenteret for Familie- og Sundhedsudvalget.

I undersøgelsen er afgivet hele 40 anbefalinger. Som bilag til nærværende betænkning vedlægges et resumé af undersøgelsen som **bilag 1**.

Udvalget finder det tilfredsstillende, at undersøgelsen er gennemført, og ønsker snarlig en redegørelse for, hvorledes Medlemmet af Naalakkersuisut Familie, Kultur, Kirke og Ligestilling agter at følge op på de 40 anbefalinger.

Undersøgelsen afdækker en række organisatoriske og administrative problemstillinger, og udvalget henstiller til, at der snarest tages struktureret fat om disse problemfelter i Naalakkersuisut med kommunerne som primære samarbejdspartner.

Udvalget ser med megen bekymring på, at det i undersøgelsen anføres, at mange børn og unge anbringes hos plejeforældre som følge af pladsmangel på døgninstitutionerne. I hvilket omfang, der tillige ligger økonomiske overvejelser bag kommunernes dispositioner afdækker undersøgelsen ikke. Udvalget skal i denne sammenhæng fremhæve, at det ikke skal være kommunernes økonomiske forhold, der skal lægge hindringer for en rigtig og rettidig anbringelse af børn og unge. Der skal tages udgangspunkt i barnets tarv, når der af hensyn til barnets trivsel og udvikling ikke ses at være anden mulighed end at anbringe barnet udenfor hjemmet.

Medlemmet af Naalakkersuisut Familie, Kultur, Kirke og Ligestilling bedes til 2. behandlingen af nærværende forslag overfor Inatsisartut redegøre for, hvorledes det vil blive sikret, at kommunerne gennemfører rigtig og rettidig anbringelse, uden at der af økonomiske årsager vælges kvalitativt ringere løsninger.

Supplerende skal der redegøres for, hvorvidt der er sikret det fornødne antal pladser på landets døgninstitutioner samt hvorvidt der er konkrete planer om at etablere særlige døgninstitutioner.

Udvalget skal fremhæve, at plejefamilieområdet skal ses i snæver sammenhæng med døgninstitutionsområdet, hvorom der i februar 2011 blev fremlagt en grundig analyse og evaluering. Opfølgende tiltag på døgninstitutionsområdet og plejefamilieområdet skal koordineres og videreudvikles i balance indenfor de fælles politiske målsætninger og visioner om at optimere samfundets omsorg for anbragte børn og unge.

Undersøgelsen har i et vist omfang afdækket de bagvedliggende årsager til de mange anbringelser af børn og unge hos plejefamilier. Omsorgssvigt og alkoholproblemer anses at være hovedårsagerne til anbringelsesbehovet.

Socialpolitisk er dette endnu en bekræftelse af behovet for at styrke og udbygge samt i højere grad at systematisere og strukturere de forebyggende indsatser mod omsorgssvigt og misbrug. Dette både lokalt, regionalt og nationalt.

Undersøgelsen afdækker desværre endnu engang, at indsatserne og anbringelserne sker for sent.

De landspolitiske fælles målsætninger om tidlig og behørig indsats **skal** efterleves, og der påhviler til stadighed en vital og prioriteret opgave for Naalakkersuisut i tæt samarbejde med kommunerne at sikre, at denne målsætning forfølges og implementeres.

Yderligere og supplerende undersøgelser og vidensindsamling på plejefamilieområdet ses fremover påkrævet.

Der er meget vi stadig ikke ved på området for plejefamilier. Undersøgelsen omfatter eksempelvis ikke privat arrangeret familiepleje. Undersøgelsen peger endvidere på, at det i de enkelte kommuner er vanskeligt at få fremskaffet basale og enkle oplysninger på en ensartet og sammenlignelig vis. Det er således yderst vanskeligt at få overblik over antallet af anbragte børn hos plejefamilier, herunder data om anbringelsesperioderne. Der har endvidere heller ikke været gennemført nærmere undersøgelser og evalueringer af gennemførte plejeforløb, ligesom det under møde med Familie- og Sundhedsudvalget den 20. juni 2012 blev bekræftet, at kommunerne ikke holder kontakt med (følger) børn og unge, der tidligere har været anbragt.

Under præsentationen af plejefamilieundersøgelsen den 20. juni 2012 blev det endvidere overfor udvalget bekræftet, at der mangler nærmere viden om, hvor mange sagsbehandlere det enkelte plejebarn har haft gennem tiden eller gennem et anbringelsesforløb.

At denne type basalviden ikke kan fremskaffes eller forefindes er naturligvis ikke tilfredsstillende.

Med henblik på politiske indsatser for at skabe forbedringer er det påkrævet med undersøgelser, evalueringer og viden.

Familie- og Sundhedsudvalget sender hermed en opfordring videre til Naalakkersuisut om at gennemføre og motivere yderligere undersøgelser på plejefamilieområdet.

En aldersbetingelse for at kunne godkendes som plejefamilie

Kernen i nærværende forslag er spørgsmålet om, hvorvidt der blandt øvrige betingelser skal gælde en absolut aldersgrænse på mindst 25 år for at kunne opnå godkendelse som plejeforældre og aflastningsfamilie, når bortses fra de såkaldte slægtsanbringelser.

Vedtages forslaget i den foreliggende form og uden modificerende bemærkninger fra et flertal i udvalget, så vil en i øvrigt ung, veletableret og motiveret familie med myndige voksne på eksempelvis 24 år være udelukket fra at kunne blive godkendt som plejefamilie.

Udvalget har forespurgt forslagsstiller, hvorvidt forslaget skal udelukke ægtefæller eller samlevende for godkendelse som plejefamilie ifald den ene er under 25 år og den anden over 25 år eller om der skal kunne dispenseres fra aldersbetingelsen i sådanne tilfælde.

Forslagsstiller har præciseret, at forslaget i den foreliggende form skal forstås på den vis, at det alene anses fornødent, at den ene plejeforælder mindst er 25 år.

Udvalget har endvidere forespurgt forslagsstiller, hvorfor det med forslaget ønskes, at man fastholder en aldersbetinget forskel mellem en godkendelse til et almindeligt plejeforhold og en anbringelse i familien. Hvorfor skal eksempelvis en potentiel plejefamilie med ægtefæller på henholdsvis 22 og 24 år kunne godkendes som plejefamilie ved slægtsanbringelse, men ikke kunne godkendes som almindelig plejefamilie forudsat at øvrige plejebetingelser er overholdt?

Forslagsstiller anfører, at slægtsanbringelser blandt andet adskiller sig fra plejefamilieanbringelse på den vis, at de nære familiære bånd og miljøer opretholdes ved slægtsanbringelser.

Om plejefamilier og plejeforhold i øvrigt.

Undersøgelsen på plejefamilieområdet viser, at plejeforældrene generelt er noget oppe i alderen. Plejefædrene er i gennemsnit 54 år, mens plejemødrene i gennemsnit er 50 år. Undersøgelsen peger endvidere på, at der overordnet set eksisterer et rekrutteringsproblem med henblik på at skaffe tilstrækkeligt med pleje- og aflastningsfamilier. Langt de fleste plejeforældre har fuldtidsbeskæftigelse samt egne børn og børnebørn, hvilket sætter naturlige grænser for, hvilke typer af børn og unge, de kan have i pleje.

Dette giver nogle fremtidige udfordringer for at sikre, at der eksisterer det fornødne antal plejefamilier fordelt rundt om i landet.

Alderskrav eller ej, så er der i udvalget enighed om, at der skal arbejdes for at sikre, at der sker en generel styrkelse af plejefamilieområdet.

Udbud af kurser til plejefamilier skal styrkes og struktureres. Grundet de politiske ønsker om en styrkelse og sikring af kurser for plejefamilier, foruden at plejefamilien grundigt skal sætte

ind i plejeopgaven, så er det en løbende politisk overvejelse, hvorledes dette styrkende kan indarbejdes i den kommende revision af børne- og ungelovgivningen.

Godkendelsesproceduren for plejefamilier skal gennemgå en almindelig opstramning, således at det sikres, at de rette plejeforældre får det/de rette børn i pleje. At der sikres **match** mellem plejefamilie og plejebørn giver mere kvalitet i anbringelserne og vil sikre gensidigt udbytte og berigelse plejebørn og plejefamilier imellem. I vurderingen af, hvorvidt der er match mellem det anbragte plejebarn og plejefamilien kan det konkret være relevant at se på aldersforskelle mellem plejebarn og plejeforældre. Et af de forhold som familieplejekonsulenterne i kommunerne alt andet lige bør lægger vægt på i deres vurdering er plejeforældrenes alder. Det er indlysende, at uanset familiens øvrige egenskaber, kan alder selvstændigt og konkret være u hensigtsmæssig i forhold til en plejetilladelse. Hvis en anbringelse af et spædbarn eksempelvis vurderes at være en anbringelse for hele barndommen, er det et selvstændigt formål, at reducere sandsynligheden for at plejeforældrene svækkes eller går bort i plejebarnets barndom.

Der kan således opstilles en tommelfingerregel om, at forskellen mellem plejebarn og plejemor (far) ikke bør overstige 40-45 år. Udvalget agter imidlertid ikke at fremme dette som en egentlig regel, men det kan indgå i en konkret vurdering i kommunerne.

Der kan endvidere være konkrete forhold, der taler for, at et plejebarn i alderen 14-17 år ikke bør anbringes hos plejeforældre, der ikke kan opfylde en passende aldersforskel.

Udvalget er bekendt med vejledningen til forordningen om børn og unge og finder, at eksempelvis afsnit 10.1 i Vejledningen, når bortses fra de uhjemlede krav omkring en udskrift fra kriminalregistret, giver en ganske udmærket beskrivelse af de forhold kommunerne skal lægge vægt på, førend der gives en plejetilladelse. Spørgsmålet er, hvorvidt flere af disse forhold kunne indarbejdes i den kommende lovgivning på området. Dette i lovsform eller uddybende og præciserende i en bekendtgørelse med respekt for de i loven fastsatte bemyndigelser.

I relation til arbejdet omkring nærværende forslag er udvalget opmærksom på kronik af Børnetalsmanden optaget i AG onsdag den 26. september 2012 om børneattester.

Udvalget bemærker, at børneattester blandt andet adskiller sig fra straffeattester ved at omfatte overtrædelser, der ikke længere ville fremgå af en straffeattest.

Omkring arbejdet med nærværende forslag og reglerne og procedurerne omkring godkendelsesbetingelserne for plejefamilier anses det ifølge udvalget relevant, at Naalakkersuisut ved den kommende revision af børn- og ungeforordningen vurderer, hvorvidt der skal indhentes børneattester fra hele plejefamiliens husstand i forbindelse med godkendelse.

Udvalget skal til 2. behandlingen af dette forslag anmode om en foreløbig vurdering fra Naalakkersuisut om forholdet vedrørende at skulle indhente børneattester ved plejeforhold.

I forlængelse af det politiske ønske om at sikre gennemførelse af kurser kunne det konkret overvejes i forbindelse med den kommende lovrevision, at lade obligatoriske kurser være en betingelse for at kunne opnå en plejetilladelse som plejefamilie, støtte- eller aflastningsfamilie.

Udvalget bemærkede under fremlæggelsen af undersøgelsen om plejefamilieområdet og den tilhørende dialog, at der stadig er problemer med at få udarbejdet de lovpligtige handleplaner. Udvalget finder som udgangspunkt reglerne på området ganske klare, og skal skærpende appellere til, at det enhver tid siddende Medlem af Naalakkersuisut for Familieområdet er opmærksom på lovens overholdelse omkring lovpligtige handleplaner.

Videre overvejelser om en absolut aldersbetingelse

I arbejdet omkring dette forslag med en absolut aldersbetingelse, og vurderingen af de gældende betingelser for at kunne opnå godkendelse som plejefamilie, har udvalget gennemført flere drøftelser.

Der kan i enkelte tilfælde være gode grunde til, at arbejde med en mindste alder for at kunne opnå godkendelse som plejeforældre, men omvendt ville en sådan aldersgrænse udelukke enkelte, som i øvrigt konkret anses velegnede til at kunne opnå godkendelse som plejeforældre i relation til bestemte plejebørn. Udvalget har derfor drøftet, hvorledes forslaget kunne opblødes, således at de forskellige holdninger kunne mødes.

Udvalgets drøftelser afstedkommer, at **et flertal bestående af Inuit Ataqatigiit, Demokraterne og Atassut** fremsætter følgende ændringsforslag:

Forslag til inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges, at fremsætte forslag til ændring af gældende landstingsforordning om børn og unge, således en betingelse for at opnå godkendelse som plejeforældre er, at plejeforældre eller den ene af plejeforældrene mindst er 25 år. Denne hovedregel skal imidlertid konkret kunne fraviges, såfremt forholdene i øvrigt taler for en godkendelse. Alderskravet skal ikke gælde ved slægtsanbringelse.

Udvalgets indstillinger

Et flertal i udvalget bestående af bestående af Inuit Ataqatigiit, Demokraterne og Atassut indstiller ændringsforslaget til vedtagelse og indstiller det oprindelige forslag til forkastelse.

Et mindretal i udvalget bestående af Siumut skal om forslaget bemærke:

Siumut mener, at kommunalbestyrelsesmedlemmerne er blevet vejledt meget tilfredsstillende gennem Inatsisartuts forordning for Børn og Unge.

I Inatsisartuts Forordning for Børn og Unge, § 17 nr. 1, af 15. april 2003, står reglerne allerede tydeligt. Og det er en klar ledetråd for kommunalbestyrelsen.

Og kommunalbestyrelsesmedlemmerne, som bærer et stort ansvar, har allerede fået værktøjer til at vælge plejeforældre, efter at have foretaget grundige forundersøgelser p.b.a. de klare regler.

En plejeforælder skal være fyldt 18 år. De, der vurderer plejeforældrene, skal selvfølgelig i højere grad tage udgangspunkt i egnethed samt myndighed, og Siumut mener at dette skal påregnes.

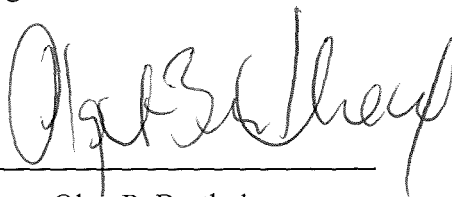
På den måde sker behandlingen retfærdigt og på lige vilkår, sådan som det er foreskrevet i reglerne. Og da dette allerede er sikret gennem forordningen, finder medlemmerne i kommunalbestyrelsen derfor ingen grund til at dette skal ændres.

Derfor mener vi fra Siumut, at vi ikke engang behøver at nærme os forslaget. Og med hensyn til alderskravet, så sætter vi spørgsmålstegn ved, at plejeforældre skal være fyldt 25 år, og at dette ikke skal gælde ved slægtsanbringelser. Når personer under de 25 år kan være egnede som plejeforældre for deres families børn, hvorfor skal det så ikke gælde ved anbringelse uden for familien. Dette er en stor forskelsbehandling, hvorfor vi fra Siumut ikke kan acceptere ændringsforslaget.

Med disse bemærkninger meddeler vi fra Siumut, at vi forkaster ændringsforslaget.

Ovennævnte udvalgsmindretal indstiller på denne baggrund både ændringsforslaget og forslaget til forkastelse.

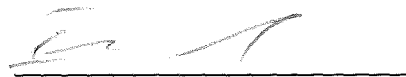
Med disse bemærkninger og med den i betænkningen anførte forståelse skal udvalget overgive forslaget til 2. behandling.

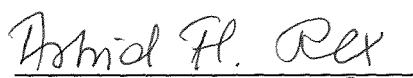
Olga P. Berthelsen,
Formand

Debora Kleist

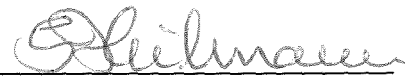

Isak Hammond

~~Justus Hansen~~

Arvid H. Rex

For - Knud Kristiansen

Ruth Heilmann

Malik Berthelsen